

» Δύο κόμματα το κράτος πρέπει ν'έχρ τακτικά, λαοπρόβλητα, σπουδαία και κοινοβουλευτικά, τ'όνα νάνα του Τρικούμ, τ'άλλο δέ του Θεωρη, και ταυτά μας τρίτο κόμμα παρδαλό νά μή σκοτίζη, κι' ούδ' αυτός θ'Θρώος πλέον άμα θίλη νά 'μπορη όπονον εβρη όπως όπως κομματαρχή νά βαπτίζη.

» Τους τρίτους μήν αφήσετε 'στα πόδια νά μας λώσωον κι' άντικοινοβουλευτικάς νά μας άποτελειώσωον. Θάναι μεγάλη προσβολή κανένας νά ψοφή άντικοινοβουλευτικάς μέσα 'στους πέντε όδρους, ενώ τιμήν θά τό θαρηή τά καλά του ν' αφήση συμρώνας μέ τό Συντάγμα και τους κειμένους νόμους.

» Κατακυμέμε Θεωρη και του Μωρηξ Ξεφίρι, που κάνα προ καιρού και σύ κρατείς μέ τό Παλάτι, άγκάλιασε τόν Λόρδο μας και πιάσωο χίρι χίρι και πάρισε στρατι στρατι, στρατι τό μονοπάτι, κι' οι όδο για του Συντάγματος της συμφορας φωνάζετε και μύδρους προς τ' Ανάκτορα και κεραυνούς τινάζετε.

» Μήν επιτρέψετε τών σκριπ τό κόμμα νά σας παιζη και πάλ' ήμέρα 'γρήγορα για σας τους όδο θά φίζη, όπου θά Ξαναγιγίτε του Παλατιού κοπιλια και τότε για τους μύδρους σας θά σπαζέτε 'στα γέλωτα.

» Και θ' άποδείξετε σ' ήμας τους ταπεινούς σας δούλους πως ή μεγάλας σας βρονταίς ιδήθηκαν όλαι κούφριας, κι' εις όσους ήμε σήμερα του Στίμματος Συμβούλους άμείους θά πετάξετε της κόκκινας σας ακούφριας, κι' ίκαινοι όπως κι' άλλους θά της φοροον στραβά κι' άλλον ριμουμπλικάνικο θ' άκουσάμα χαβά, κι' έτσι θά πάη λιώντας ως που κι' θ' Φασουλής νά 'βγη μαζί μου κόκκινος 'στό πείσμα της Αύλης.»

» Έτσι και τούτου 'μίλησα
και όδο φοραίς τόν 'φίλησα,
κι' έτραθήκα 'στου Λιμονή
και τούπα μέ βαρειά φωνή :

» Κύρ Σωτήρη, πουχίς μούρη σάν του κίτρο του ζυνό, μέ μετένομις 'μπρός και 'πίσω ταπεινά ει προσκυνό. Μή σέ κάθε τρυπή χώνης την ούρα σάν ποντακάι, 'Γπουργόν Δικαιοσύνης τόν 'δικό σου μη ζητή, τόν Χατζόπουλο σύ θίλεις κι' θ' Δημήτρης τόν Ρικάκη, κι' έπιμένεις για νά δείξης πως τόν λόγο σου κρατείς,

» Κι' θ' Γεώργιος θ' πρώτος, Βασιλεύς και σου κι' ήμων, που μου φαίνεται 'στην κρίσι σάν άρχαίος Σολομών, έπειδή μεγάλας φούριαις ειχε πάλι για ταξιδι 'στου πολλού θυμού την βράσι σας έπότης μέ ζυδι, και σας ειπε πως μη νόνη άπομείνει θεραπεία ούτ' αυτός κι' ίκαινος νάνα 'Γπουργός προς τό παρόν, κι' έτσι τέλος ήλθε σ' διακ μέγαλ' Ισοροπία κι' έμεινε θ' κύρ Σωτηνής θ' τά πάντ' άναπληρών.

» Κύρ Σωτήρη, για καλό σου έφησι τα τά καπρίτσια, μη μαλλώνετε κι' οι όδο σας σάν τριλλά σχολειού κορίτσια. Σωκατάνεσ' έπι τίλους, κύρ Σωτήρη παραρίνη, Χάμπρο, φαίνιγγ, ακριτομύστη, μπατ'ανάκη του Σωραίντη, θ' Ρικάκης θ' ακουράτος προς χαράν του Βασιληά την σοφή Δικαιοσύνη μας 'στη κούφιξη του νά κρούη, και νά κάμη κάθε μίσση, κάθε λήσταργο Τσολιθ τό πιπρι και τ' άλάτι μέ τή μύτη του νά τριφή. Είναι κριμα νάνα χίρα μια τίτοια κόρη Θίμης, που κυττάς την ζυγαριά της κι' όλος σκεζέσαι και τριμείας.

» Ρίξετε κι' οι όδο σας λαόι 'τόν άφρίζοντα θυμόν και 'τους χρόνους μας άν έζη θ' προφήτης Σολομών, δέν θά 'βρίσκει κανένας που νά μήν παραπορηή μέ την γλώσι του προφήτου και τόν του τον περισσό ... ήθιλε την Θίμιδά μας σέ όδο μέρη νά χωρίση και νά δώση και 'τόν Ράλλη και σέ δέν 'άπό μέσ.

» Κύρ Σωτήρη, κύρ Σωτήρη, μήν άπλώνης τραχανά ... κλείταις 'μπήκαν 'στό μαντρι μας, κλείταις 'βγήκαν 'στό θ' χρυσού του Λαφαζάνη 'Ξαναγύρισε καιρός όπως πρώτα δοξασιμένος, όπως πρώτα λαυπερός, ή δέ Δόξα της 'Ελλάδος τραγυρίζοντας μοναχή 'στα 'ψηλά τά κοροφούνια και οι κάθε βουνοράχη μελετ'α ληστών λημια και γελώντας τά θωραί και Τσουλήδων γραταγάνη εις τή μέση της φορέ.

» Άνοιξε τά όδο σου μάτσα και δέν είναι χωρατά, τό στοιχητό του Λαφαζάνη καταπάνω σου πετ'. Πρόσειξέ νά μη σέ πιάσωο και σέ πάνε 'στό βουνο και τό δάνατο του Χάμπρο σου τό βγάλουσε ζυνό, και τή μέση σου την ζώσωο μέ κομπούρια και σιλάχι και μέ τόσα κοκρίτσια σου χαλάσωο τό στομάχι.

» Κύττα γύρω, κύρ Σωτήρη, τών Τσολιάδων τά μπουλούκια, κύτταζε πως 'βγήκαν καλί του διαδόντρου τά κουλούκια. Πρόσειξέ μη σέ τσακώση Λαφαζάνικο συναρί και τά λύτρα σου γυρήνη νά πληρώσης μέ χρυσάρι, πρόσειξέ καλά σύ λίγα, κύρ Σωτήρη σιβεστί, έπειδή μέ σκριπ και φαίνιγγ δέν πληρώνονται ληστ'ai.

» Τίτοιχ τούπα μέ τρομάρα και μου 'φώναξε πώ ! πώ ! ... μη καρτέριε τάλλο φύλλο τάλλα νέα νά σου 'πό.

**Και όλίγαις ποικιλιας,
μ' άλλους λόγους άγγελιας.**

Διήγημα σπουδαίον και δέ Ζηξανθινόν και πλήρης χαρακτήρων και τύπων ζωντανών, ή Μ α ρ γ ρ ι τ α Σ τ έ ρ α, στολιζει την Έστίαν και τό διαβάσουον ελοι μέ τόσην άπληστην. Έργον του Ένενοπούλου, καλάρου σθεναρού, που τίποτε δέν γραφει ποτέ 'στα κευτουρού.